

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g02-shoot-d1e20820.pdf> (tilgået 08. juni 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

David:

Jeg skulde, efter hvad der allerede er anført af 2 Medlemmer af Minoriteten, og hvad der nu er udtalt af en høitaget Minister, ikke have taget Ordet for at forsvare Minoritetens Forandringsforslag, hvis der ikke var rettet et Spørgsmaal fra Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 1ste District (J. A. Hansen) til Minoriteten med Hensyn til, at han antager, at den foreslaaede § 8 b. vilde komme i Modsigelse med Udkastets § 44, og han derfor ønsker, at Minoriteten vilde oplyse, hvorledes man har tænkt at undgaae denne formeentlige Modsigelse. I denne Anledning skal jeg tillade mig at bemærke, at mellem § 8 b., der omtaler, at Kroningen skulde finde Sted med de Ceremonier, som Kongen selv maatte bestemme, og § 44, om ogsaa denne Paragraph blev Lov, saaledes som den foreligger i Udkastet, ligesaa lidt finder nogen Modsigelse Sted, som mellem § 10 i den norske Grundlov og sammes § 75, hvori det er bestemt paa det første Sted, at Kongens Kroning skal finde Sted med de Ceremonier, Kongen selv bestemmer, og paa det andet Sted: at Storthinget, og det alene, skal bestemme Udgiftsbudgettet og fastsætte Afgifterne. Det forekommer mig heller ikke let at indsee, hvorledes der skulde ligge en Modsigelse i disse to Paragrapher, thi det er for det Første ikke uantageligt, at Kongen slet ikke vil behøve at tye til Rigsdagen for at faae de Udgifter erstattede, som Kroningens afstedkommer, naar de nemlig skulle bæres af Civillisten, ved hvis Fastsættelse Hensyn hertil var taget; men dernæst maatte jo, ifald dette ikke var skeet, denne Sum paa constitutionsmæssig Maade ved Budgettets Forelæggelse opføres, og Rigsforsamlingen vilde debattere om den og bevilge den som enhver anden Udgift. Derfor forekommer det mig ogsaa, at den gjorte Indvending mod denne Paragraphs Optagelse ikke kan tillægges Vægt, især efter de Antecedenter, som man har i et andet Land, der i en Række af 30 Aar har staaet paa en constitutionel Grundvold og antages at være langt fremskreden i denne Henseende, og hvor der aldrig er yttret Tanke om, at der skulde være nogen Mødsigelse mellem Bestemmelserne i Grundloven om Kroningen og Storthingets Ret til at bestemme Udgiftsbudgettet. Heri, saa forekommer det mig, maa der ogsaa ligge en Garanti for, at der heller ikke ved en saadan optagen Bestemmelse hos os skulde fremkomme nogen Collision med Rigsdagens Skattebevillingsret. Endnu maa det være mig tilladt, forsaavidt Udvalgets Majoritet og Ordføreren heri Salen have anført, at det ogsaa maa ansees for vigtigt, at den for Kongen i Grundloven foreslaaede Ed blev saaledes, at den ogsaa kunde aflægges af Rigsdagens Medlemmer, foruden hvad der allerede er bemærket, at gjøre opmærksom paa at der i flere Staters Grundlove findes en forskjellige Ed foreskrevet for Kongen og Rigsdagsmændene. Der var f. Ex. i den nederlandske Grundlov en forskjellige Ed for Kongen og for Medlemmerne af de to Kamre, og det vil være Flere her bekjendt, at der i Norge, for at nævne det Land, der ligger os nærmest, er foreskrevet en Ed for Kongen, medens der ingen er foreskrevet for Storthingets Medlemmer; efter den belgiske Grundlov er ligeledes en Ed foreskrevet for Monarken, men ingen for Medlemmerne af Repræsentantkamret og Senatet. Det synes ogsaa, at der taler Noget for, at det Kald, hvortil Monarken indvier sig, bliver anseet for saa stort og vigtigt, at det maa betragtes som nødvendigt, at han, i det Øieblik, han bestiger Thronen, forbindes til at aflægge en høitidelig Erklæring, hvorved